

ת"פ 41228/01/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 41228-01-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני	כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי המאשימה	מדינת ישראל באמצעות שלוחת תביעות נתניה
נגד	הנאשם	פלוני באמצעות ב"כ עו"ד ג'קי סגרון ועו"ד גיל פרידמן

גזר דין

כתבי האישום

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בחמישה כתבי אישום כדלקמן:
א. **ת"פ 41228-01-21** - הורשע הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן הכולל שני אישומים, בביצוע שתי עבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ובביצוע עבירה של חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין.
על פי החלק הכללי לכתב האישום, הנאשם והמתלוננת א.ע'(להלן: "המתלוננת 1") ניהלו קשר זוגי במשך שנתיים ונפרדו במהלך חודש אוקטובר 2020. ביום 29.10.20 שוחרר הנאשם ממעצר במסגרת הליך מ"י 60024-10-20 ובית משפט השלום בתל אביב הורה לו לשהות בתנאי מעצר בית מוחלט, בפיקוח מפקחים והרחקה מהמתלוננת.
במסגרת הליך מ"ת 3849-11-20, אפשר בית משפט השלום בתל אביב ביום 9.11.20, לנאשם לעבוד בשעות הבוקר ולהתאורר מספר שעות בערב.
בהתאם לאישום הראשון, ביום 14.1.21 הגיע הנאשם לחניון ביתה של המתלוננת 1, שבר את שמשת הדלת האחורית של הרכב ואת שמשת המשולש ברכב, שני פנסים אחוריים ושמשת החלון הקדמי.
בהתאם לאישום השני, בין התאריכים 2.12.20 ועד 16.1.21, התקשר הנאשם באמצעות הטלפון שלו, למתלוננת 1. ביום 4.1.21, שלח הנאשם לביתה של המתלוננת זר פרחים והתקשר לטלפון שלה. זאת, על אף צו ההרחקה.

- ב. **ת"פ 3868-11-20** הורשע הנאשם בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין והיזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

עמוד 1

ביום 27.10.20 נסעו הנאשם והמתלוננת 1, שהיו פרודים מזה כשמונה חודשים, לבית מלון בתל אביב במטרה לבחון את חידוש יחסיהם. הם נכנסו לחדר בו שהו מספר שעות במהלך שנתו אלכוהול.

עובר לשעה 22:58 נתגלע ויכוח בין השניים, על רקע חשדו של הנאשם כי המתלוננת 1 ניהלה קשר עם אחר. במהלך הוויכוח, הנאשם סטר למתלוננת 1 בחוזקה בפניה עד שנפלה על שידה במקום. הנאשם חדל ממעשיו, שאל את המתלוננת אם בגדה בו, כשהשיבה בשלילה, החלה לזעוק כי יניח לה. הנאשם לא הניח למתלוננת 1, תקף אותה פעם נוספת, אחז בשערות ראשה, משך אותן וטלטל את ראשה. הנאשם סתם את פי המתלוננת 1 בידיו בניסיון להשתיקה ולאחר מכן התרחק ממנה. מקץ רגעים ספורים, התקרב אליה פעם נוספת, חנק אותה באמצעות ידיו ואחז בחוזקה בלסתה. הנאשם אמר למתלוננת 1 "כדאי לך להיות בשקט, תזהרי ממני אני פסיכופט", דרך על מכשיר הטלפון של המתלוננת וניפץ אותו. המתלוננת 1 ברח מהחדר אל מסדרון המלון כשהיא עירומה למחצה וצעקה "הצילו" והנאשם דלק אחריה. אחד מאורחי המלון פתח את דלת חדרו והכניס את המתלוננת 1 לחדר.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת 1 חבלות של ממש בדמות סימני חבלה בשפתיים, חתך וסימן תלישה באוזן ימין, סימני חבלה בצוואר והמטומה פרונטלית מעל עין ימין.

ג. **ת"פ 11798-09-21** הורשע הנאשם בביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

ביום 26.8.21 ניתנה החלטה בעניינו של הנאשם במ"ת 41235-01-21, לפיה בוטל האזיק האלקטרוני בו היה נתון, והותר לנאשם לשהות בתנאים מגבילים בביתו תוך שנקבע כי יועבר "דלת אל דלת" למכינה הקדם צבאית במצפה רמון. עוד נקבע, כי היה ויפר הנאשם את תנאי מסגרת המכינה, יעצר ויובא לפני שופט תורן.

ביום 29.8.21, בהתאם להחלטת בית המשפט, השתלב הנאשם במכינה הקדם צבאית לנוער בסיכון שבמצפה רמון. הנאשם, הפר את כללי המכינה, לא מילא אחר הוראות המנהל ובמהלך הליכה במכתש רמון, החליט כי הוא עוזב את המכינה וצעד לכיוון הנגדי עד שנעלם.

הנאשם הובא באמצעות רכב חילוץ, התבטא באופן לא מכובד כלפי חניכי המכינה, המדינה והשירות הצבאי. כן אמר אמירות גזעניות נגד דתיים ונגד העם היהודי. בהמשך, הנאשם הובא לפני חוקר בתחנת משטרת שדות, או אז אמר לחוקר כי אינו מוכן שערבי יחקור אותו ואיחל לו לקבל דום לב. בשלב זה נאמר לו על ידי החוקרת כי הוא חשוד בביצוע עבירה של העלבת עובד ציבור, אך הנאשם אמר לה אמרות פוגעניות והמשיך באמרותיו הגזעניות נגד ערבים.

ד. **ת"פ 60467-08-21** הורשע הנאשם בביצוע עבירה של איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין ובביצוע עבירה של תקיפה סתם - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

ביום 17.8.20 בסמוך לשעה 14:45 פנה הנאשם להיכנס למלון הרודס בוטיק באילת, כשהוא ללא מסיכה על פניו וכשהוא מלווה בחבר שאינו אורח במלון. עקב מגפת הקורונה והנחיות משרד הבריאות אשר אסרו על עוברי אורח להיכנס למקומות כשהם ללא מסיכה על פניהם, אסר עליהם קב"ט המלון, להיכנס.

בתגובה לכך, פנה הנאשם ואיים על הקב"ט בפגיעה בגופו ובהמשך, תקף את הקב"ט בכך שדחף אותו בחזהו.

ה. **ת"פ 11311-02-22** הורשע הנאשם במסגרת ארבעה אישומים בביצוע שתי עבירות של **אימים** - עבירות לפי סעיף 192 לחוק העונשין, **התחזות כאדם אחר במטרה להונות** - עבירה לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, שתי עבירות של **הפרת הוראה חוקית** - עבירה לפי סעיף 287 לחוק העונשין ועבירה של **הטרדה באמצעות מתקן בזק** - עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב - 1982.

על פי האמור בחלק הכללי לכתב האישום, ביום 19.9.21 במסגרת הדיון בת"פ 41228-01-21 הוקלו התנאים המגבילים בהם שהה הנאשם עד כה. כך, אושרה לו יציאה לעבודה ובלבד שיהיה תחת ליווי ופיקוח כל העת וכן אושרו שעות התאוררות.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 19.1.22, התקשרה המתלוננת ע'א.כ'(להלן: "**המתלוננת 2**") לנאשם ועדכנה אותו כי החזירה את יישומון "האינסטגרם" במטרה שתוכל לצפות בהודעות ששלחו לה בני משפחה לכבוד יום הולדתה אשר חל באותו יום. הנאשם החל לגדף את המתלוננת 2 עד אשר זו ניתקה את שיחת הטלפון, אך הנאשם התקשר למתלוננת 2 מספר פעמים עד אשר ענתה לו. בהמשך למתואר, ולאחר שהבין הנאשם כי המתלוננת 2 נפרדה ממנו ואין בכוונתה לחזור אליו, דרש ממנה להחזיר לו את המתנות שקנה לה ואיים עליה באומרו "ואני אשב על זה בית סוהר אם צריך", "אני יודע שעם (כך במקור- ט.א.ג) לא תחזירי לי תדברים זה יגמר רע", "אם את חושבת שקללות רע זה כלום כי שאני שיכור ועולה לי עצבים על העבר אני נהיה חולה נפש", "נמאס לי מהזנות שלך, אני אשלם למישהו שיפתור לי את זה, שיזרוק לך רימון בחלון או משהו", "אני הכי חולה שתכירי", "ואם אני לא אקבל את זה חזרה, אני נודר, אני אשאיר אותך בבית חולים, רק בחדר גופות", "לא מאיים, רוצה חזרה, אני אצטרך לדבר עם גורם חיצוני ופנימי, עם המשפחה שלך".

על פי עובדות האישום השני, בהמשך למתואר באישום הראשון, בתאריך 19.1.22 בשעה 21:30 או בסמוך לכך, הגיעו השוטרים לכתובת מעצר הבית של הנאשם על מנת לזמנו לחקירה. בנסיבות אלה, פגשו באמו של הנאשם אשר הסבירה כי הנאשם לא בבית. לבקשת השוטרים התקשרה האם לנאשם והודיעה לו כי משטרת ישראל מחפשת אחריו וביקשה ממנו לשוב.

בין התאריכים 19.1.22 ועד 24.1.22 שהה הנאשם בכתובת שאינה ידועה למאשימה וזאת לא ליווי וללא פיקוח. בתאריך 25.1.22 נסע הנאשם לאילת ושהה שם ללא ליווי או פיקוח.

בהמשך, ביום 26.1.22, בשעה 10:50 או בסמוך לכך, הגיעו שוטרים למלון שבא באילת, שם שהה הנאשם אותה עת. בנסיבות אלה, כאשר פגשו בו השוטרים, התחזה הנאשם לאחיו, מסר את מספר הזהות של אחיו, את גילו וכן הציג צילום תעודת זהות של אחיו וטען כי זה הוא.

השוטרים הבהירו לנאשם כי הם סבורים כי הוא האדם שהם מחפשים והנאשם המשיך להתחזות עד אשר הובא לתחנת משטרת אילת, שם זוהה באמצעות טביעת אצבע.

על פי עובדות האישום השלישי, בין החודשים אוקטובר 2021 ועד ינואר 2022, שלח הנאשם למתלוננת 2 הודעות קוליות וכתובות, ואיים עליה באומרו: "אני מבין אותך, יש לך מזל, יש לך מזל שאני לא עצבני למה הייתי דוקר אותך, איפה שתלכי, יהיה שם פיגוע".

כמו כן, בין החודשים אוקטובר 2021 ועד ינואר 2022, שהתה המתלוננת 2 בבית חולים תל השומר. בנסיבות אלו, ביקש הנאשם להגיע למחלקה בה שהתה אך זו סירבה למסור לו את מקום אישפוזיה המדוייק. בהמשך, הגיע הנאשם למחלקה בה היתה מאושפזת המתלוננת 2 על אף סירובה של המתלוננת והסבריה כי אינה חשה בטוב. הנאשם הגיע למחלקה, ללא ליווי או פיקוח, על אף סירובה של המתלוננת 2 והסבריה כי אינה חשה בטוב. הנאשם הגיע למחלקה מספר פעמים ללא ליווי או פיקוח, עד אשר ביקשה המתלוננת 2 מגורמים במחלקה לחסום את כניסתו.

במסגרת האישום הרביעי בין התאריכים 20.12.21 ועד 24.1.22 התקשר הנאשם למתלוננת 2 עשרות פעמים, ממכשירי טלפון שונים וזאת על אף בקשתה כי יחדל.

רישום פלילי

2. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים.

הסכמות הצדדים

3. ביום 5.4.21 הודה הנאשם בעובדות כתב אישום בת"פ 41228-01-21, לאחר שתוקן. בדיון הוסכם בין הצדדים כי הנאשם יופנה לשירות המבחן כאשר לא גובשו הסכמות עונשיות.

בהמשך, בדיון ביום 19.9.21 הודה הנאשם בעובדות שני כתבי אישום נוספים: ת"פ 3868-11-20 ות"פ 11798-09-21. בדיון זה הציגו הצדדים הסכמה חדשה לפיה הנאשם יופנה לממונה על עבודות השירות, והצדדים יעתרו במשותף ל-9 חודשי מאסר לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת 1.

בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 6.1.22 נמצא הנאשם כשיר לשאת את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות.

בדיון נוסף, ביום 19.5.22, עוד קודם שהודה הנאשם בעובדות שני כתבי אישום נוספים (בהם הודה וצירף לאחר מכן), הצהירה המאשימה כי "**אין הסכמות בין הצדדים וברור שההסדר כבר לא בתוקף. הצדדים מסכימים לכך בעוד כשבועיים ככל ולא נגיע להסכמות בתיקים המצורפים הצדדים יטענו באופן פתוח בתיקים בהם הודה הנאשם בפני מותב זה, לא יהיה הסדר עונשי והמאשימה תוכל לעתור למאסר בפועל**".

ב"כ הנאשם לא התנגד להצהרה זו וציין כי בכוונת ההגנה לעתור לאימוץ המלצות שירות המבחן. אוסיף ואציין,

כי אף לאחר מכן לא הוגשה כל בקשה בעניין הסדר טיעון.

בדיון נוסף, ביום 2.6.22, הודה הנאשם בעובדות שני כתבי אישום מתוקנים נוספים: ת"פ 60467-08-21 ות"פ 11311-02-22 וצירף אותם. אף במעמד ההודאה, הכרעת הדין והצירוף הצהירה המאשימה כי אין הסכמות עונשיות והצדדים יטענו לעונש באופן חופשי במועד שיקבע.

בנסיבות אלה, ולאחר שהובהר על ידי המאשימה כי ההסכמות הקודמות מבוטלות, לא הובעה כל הסתייגות על ידי הסניגור, ואף לאחר מכן, הרי שאין תוקף להסכמות הצדדים והצדדים טענו לעונש באופן חופשי.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם הוגשו ארבעה תסקירים מפורטים.

במסגרת התסקיר הראשון מיום 1.9.21 פורטו בהרחבה תולדות חייו של הנאשם וצוין כי מדובר בבן 19, רווק, אשר עד לתאריך 26.8.21 היה עצור בפיקוח אלקטרוני ולאחר מכן השתתף במכינה קדם צבאית במצפה רמון. במהלך השנים עבד בעסק משפחתי בבעלות אביו באולם אירועים וכיום הוא שותף בעסק של משקאות באירועים, יחד עם אחיו. בהיותו בן 15 אושפז הנאשם משך חודש וחצי במצב קשה בבית חולים, בעקבות חשיפה לחיידק טורף זיהום בדמו. לאחר מכן, עבר תהליך ארוך של שיקום.

שירות המבחן ציין כי הנאשם הופנה אליהם לראשונה במסגרת הליכי מעצר בתיק מ"ת 3849-11-20 אז, התרשמו מגורמי סיכון במצבו והישנות התנהגות אלימה. באותה העת, ביטא עמדות מקלות ומזלזלות בגורמי אכיפת החוק לצד קיומם של צרכי שליטה ומתן לגיטימציה להתנהגות אלימה.

במסגרת הליך המעצר בתיק זה, התרשם שירות המבחן מכך כי הנאשם מתקשה לווסת התנהלותו, נוטה לדפוסים תוקפניים ואף אלימים וקיים סיכון גבוה להישנות התנהגות פוגענית ועוברת חוק. הנאשם ביטא עמדה קורבנית ונטה להשליך את האחריות לקשייו ולמעצרו על המתלוננת 1.

במהלך תקופת מעצרו בפקא"ל, הפר הנאשם מספר פעמים את התנאים שנקבעו והתקשה להתמודד עם תנאי המעצר. בהמשך, הותר לו להשתתף בלימודים, והוא נטל חלק בקבוצה טיפולית לעצורי בית בנפת ירושלים. תנאי המעצר המתמשכים עוררו אצל הנאשם תסכול וקושי, על כן הותר לו לעבוד ובשלב מאוחר יותר, להשתלב במכינה קדם צבאית, כאמור.

הנאשם שיתף כי בגיל 17 וחצי החל להשתמש בסם מסוג קנבוס בנסיבות חברתיות ובעקבות מעצרו הראשון, החליט להפסיק לחלוטין את השימוש. בדיקת שתן שמסר נמצאה נקיה משרידי סם. באשר לאלכוהול מסר, כי החל לצרוך בגיל 16 באירועים חברתיים, בעת מעצרו הראשון היה נתון תחת השפעת אלכוהול אך מאז נעצר, והפסיק אף את השימוש באלכוהול. באשר להימורים, תאר כי בגיל צעיר נהג להמר בחו"ל בנוכחות אביו. הנאשם שלל נזקקות טיפולית בתחום.

בהתייחסותו לקשר עם המתלוננת 1 (בת"פ 41228-01-21 ובת"פ 3868-11-20) ציין כי הכירו במפגש חברתי

בביתו בהיותו כבן 15 והיא כבת 17. בהיותו כבן 17 החלו לעמוד בקשר זוגי, ועד לגיוסה ניהלו קשר אינטנסיבי וקרוב במשך חצי שנה. לאחר שגויסה לצבא, הקשר ביניהם התערער והנאשם החל לקנא לה, דבר שהקשה על הקשר. מתיאוריו עלה קשר לא יציב שניהלו לאורך תקופה, עד לפרידתם הסופית לאחר שביצע עבירת אלימות כלפיה בחודש 10/20. הנאשם ציין ביחס למתואר בת"פ 3868-11-20 כי באותו הערב בו שהו במלון היה נתון בגילופין והוא חשד כי היא מקיימת קשר עם אחר. הנאשם התקשה לווסת את דחפיו ונהג כלפיה באלימות.

באשר לעבירות בת"פ 41228-01-21 הנאשם קיבל אחריות חלקית לביצוען ומתיאוריו עלה כי השניים ניהלו קשר שאופיין בתלות ואובססיביות. לדברי הנאשם הוא חש מנוצל כיוון שסבר כי המתלוננת גנבה ממנו שרשרת שערכה ₪ 30,000 וסירבה להחזירה. כתגובה לכך ומתוך תחושות תסכול, גרם לפגיעה ברכבה. באותה העת לא חשב על השלכות מעשיו וביטא רצון לפצות על הנזק שנגרם לרכב.

לגבי הפרות ההוראות החוקיות בת"פ 41228-01-21 הנאשם התקשה לשאת באחריות וטען כי המתלוננת 1 היא שנהגה ליצור עמו קשר והוא בתגובה, נענה לכך.

הנאשם התייחס לדפוס הקשר הבעייתי שיצר עם המתלוננת, לקושי להיפרד ממנה ולעובדה שהתנהל מתוך דפוסים בעייתיים של קנאה ואובססיביות. הנאשם ציין לפני שירות המבחן כי הוא מקיים קשר קבוע עם אחרת מזה כשלושה חודשים.

המתלוננת ציינה לפני שירות המבחן כי הנאשם גילה כלפיה דפוסי קנאה ואובססיביות לאחר שהתגיסה לצבא, והתבטא בפניה כי רשויות החוק אינן מרתיעות אותו. יחד עם זאת, ציינה כי הנאשם לא יצר עימה קשר בחודשים האחרונים והיא אינה חוששת כי יעתיק את מקום מעצרו בפקא"ל לאבן יהודה, הסמוך למקום מגוריה בנתניה.

שירות המבחן הוסיף וציין כי הנאשם מטופל פעמיים בשבוע באופן פרטי החל מחודש מאי 2021 ואף הוריו השתתפו בפגישות הדרכה הורית.

להתרשמות המטפלת הפרטית, הנאשם הצליח ליצור קשר טיפולי בו חש אמון, משתף פעולה ומגלה פתיחות תוך שהחל לערוך התבוננות ביקורתית על התנהלותו הבעייתית.

שירות המבחן התרשם מבחור צעיר שהוריו התקשו להציב עבורו גבולות ברורים. במשך השנים סיגל הנאשם לעצמו דפוסי התנהלות בעייתיים תוך הפעלת מניפולציות וכוחנות כלפי סביבתו. עוד התרשם שירות המבחן מצעיר בעל מאפיינים אימפולסיביים אשר מתקשה לווסת דחפיו בעת אירועים מעוררי דחק.

שירות המבחן התרשם כי מערכת היחסים של הנאשם והמתלוננת התאפיינה בחוסר בשלות, דפוסי תקשורת לקויים כאשר ברקע ביצוע העבירות עומדים דפוסי התנהגות אימפולסיביים של הנאשם ומתן לגיטימציה להתנהלות תוקפנית במצבים בהם צרכיו לא נענים. הנאשם נטה להשליך חלק מהאחריות על גורמים חיצוניים ביניהם המתלוננת וחברים.

בבחינת מרכיבי הסיכון להישנות התנהגות עבריינית, שירות המבחן בחן את אופי העבירות חומרת והמשכותן. עוד

התייחס שירות המבחן לנטילת האחריות החלקית והצגת עמדה קורבנית, דפוסים אימפולסיביים, צרכי שליטה גבוהים, קשיים בוויסות דחפים, תפיסות לגיטימיות בשימוש באלימות במצבים מסויימים, מאפייני תלות הדדים בקשר ודינמיקה זוגית מורכבת בין היתר מדפוסי קנאה ושליטה.

עוד צויין כי סנקציות שהוטלו על הנאשם כמו גם תנאים מגבילים, לא הרתיעו אותו.

בין סיכויי השיקום נמנו גילו הצעיר של הנאשם, העובדה כי הוא בעל יכולות, משקיע כוחותיו בתחום התעסוקתי, החרטה שהביע, השתלבותו בקבוצה הטיפולית לעצורי בית וההבנה הראשונית שביטא להתנהלותו הבעייתית ודפוסיו האלימים. עוד ציין שירות המבחן את רצונו של הנאשם לקיים אורח חיים תקין ולערוך שינוי בחייו.

מאחר ורק לאחרונה השתלב הנאשם במכינה, סבר שירות המבחן כי יש מקום להמשיך לעקוב ולמנף את הליך השיקום.

במסגרת התסקיר השני, מיום 5.9.21, ימים ספורים לאחר קבלת התסקיר הראשון, ביקש שירות המבחן לעדכן כי התקבל דיווח מהמכינה הקדם צבאית בה שולב הנאשם לפיו הנאשם התנהג באופן קיצוני ומורכב. נמסר כי הנאשם סיכן עצמו בכך שצעד באופן מכוון בניגוד למסלול המסע, ללא מים וללא כיוון. כמו כן, נהג באופן אלים מילולי ומתריס כלפי החניכים האחרים וכלפי גורמי הסמכות במסגרת.

עוד צויין בדיווח, כי בדבריו עלו עמדות בעייתיות כלפי גורמי החוק והמדינה וזלזול כלפי חניכים אחרים. נמסר כי התנהלותו הייתה סוערת ללא יכולת לריסון עצמי.

אימו מסרה לשירות המבחן כי לאחר חודשים בהם היה נתון הנאשם בתנאים מגבילים, מבודד מהחברה, הוא הגיב בבהלה ועם חזרתו לביתו, לא חש בטוב ונמצא חיובי לנגיף הקורונה.

שירות המבחן התרשם כי התנהגות הנאשם במסגרת המכינה משקפת את קשייו הניכרים בוויסות עצמי, סף תסכול נמוך והיעדר יכולת שליטה בכעס. קשייו הבולטים בהיענות ועמידה בכללים, קשייו בהתמודדות מול גורמי סמכות וכן נטייתו למיקוד וריכוז בצרכיו וסיפוקם המידי, ללא יכולת לראות את האחר ופגיעתו בו.

שירות המבחן שב ובחן את מצבו של הנאשם ואפשרויות הטיפול ומצא כי בשלב זה, אין הנאשם בשל להשתלב במסגרות הטיפול הקיימות בקהילה והן אינן תואמות את רמת הסיכון במצבו. שירות המבחן הוסיף כי התוכנית הטיפולית בה היה משולב הנאשם עד כה, אינה נותנת מענה הולם לצרכיו. לפיכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית שיקומית והמליץ על ענישה מוחשית וקונקרטי.

במסגרת התסקיר השלישי מיום 3.4.22, התייחס שירות המבחן לכך שהנאשם הפר הוראה חוקית, עבר עבירות אלימות והתחזה לאדם אחר.

הנאשם שוחרר במסגרת הליכי המעצר להמשך טיפול במרכז "וילה מטריקס" ביום 1.2.22.

לאחר שהוסר הפיקוח האלקטרוני התקשה הנאשם להקפיד על התנאים המגבילים והרבה לצאת מביתו ללא

ידיעת מפקחיו. שירות המבחן ציין כי בפגישה זו, שונה מבעבר, תאר הנאשם כי הוא עושה שימוש נרחב בסמים מסוגים שונים מגיל 16. לדבריו, השימוש בסמים סייע לו להתמודד עם תחושת דחייה חברתית תוך הסתרת השימוש מהוריו.

בהתייחס לנסיבות מעצרו הנוכחי בהליך מ"ת 11302-02-22 ציין כי הוא מבין כי התנהלותו מונעת מתכני קנאה וכי הוא מתנהל בקשר זוגי באופן אובססיבי כלפי בנות זוג. לדבריו, דפוסים אלה מועצמים בזמנים בהם הוא מבקש לסיים את הקשר.

במסגרת הטיפול ב"וילה מטריקס" החל הנאשם לראשונה לקדם סדר יום, ציין כי למד מיומנויות של בישול, ניקיון וכביסה אותן הוא מבצע לראשונה בחייו.

מגורמי הטיפול ב"וילה מטריקס" התקבל דיווח ממנו עולה כי בתחילת הטיפול הנאשם התנהל באופן סוער, תוקפני ולא מושמע, אך בהדרגה ובאיטיות החל לשתף פעולה ולהתקדם בהסתגלותו למסגרת.

שירות המבחן העריך כי לראשונה הנאשם משולב בהליך טיפולי ההולם את מצבו וצרכיו ההתמכרותיים והתוקפניים ולכן יש לאפשר לו למצות אפיק זה.

בתסקיר האחרון מיום 3.10.22 עלה כי הנאשם הביע חרטה על ביצוע העבירות באישומים שצורפו (ת"פ 60467-08-21, ת"פ 11311-02-22) תוך שמסר כי באותה העת חש חוסר שליטה עקב רצונה של המתלוננת להיפרד ממנו, והתנהל באופן אובססיבי ואימפולסיבי. עוד התייחס הנאשם לעבירת ההתחזות לאחיו וציין כי עשה כן נוכח חששו להיעצר בשנית ולחזור ולשהות מאחורי סורג ובריח.

שירות המבחן ציין כי הנאשם הורחק מ"וילה מטריקס" ושולב בחלופה אחרת "וילה בלנס". ביום 17.8.22 ולאחר שגורמי הטיפול ב"וילה בלנס" פנו לבית המשפט עקב סיכון במצבו הנפשי של הנאשם, נעצר הנאשם והופנה לבדיקת פסיכיאטרית.

שירות המבחן התרשם כי גם במסגרת "וילה בלנס" הנאשם התקשה לקבל את כללי המקום ולבחון התנהלותו הבעייתית, פעל על פי צרכיו ללא כל יכולת להיעזר בצוות המטפל באופן מקדם ליצירת שינוי בהתנהלותו.

הנאשם הדגיש כי מיצה את ההליכים הטיפוליים להם זקוק והדגיש כי אינו רואה עצמו זקוק להמשך טיפול בעל אופי אינטנסיבי.

שירות המבחן פנה לגורמי הטיפול ב"וילה מטריקס" לקבלת עדכון. מדיווחם מיום 23.7.22 עלה כי הנאשם ברח מהמסגרת וחזר לאחר שצרך אלכוהול וקוקאין. בנסיבות אלה ביקש המנהל להפסיק לשמש כחלופת מעצר. בהמשך, כאשר הנאשם היה בדרכו לדיון בבית המשפט, זרק על מנהל המסגרת סלע.

להערכת גורמי הטיפול ב"וילה מטריקס", הנאשם עשה שינוי אך נראה כי התעייף מהטיפול, חזר לסורו והגיב באלימות ושימוש בחומרים, כאשר היה מתוסכל.

שירות המבחן פנה גם לגורמי הטיפול ב"וילה בלאנס" אשר דיווחו כי עלה כי מדובר בצעיר המאופיין בחוסר יכולת לקבל מרות וסמכות, סובל מקושי בדחיית סיפוקים במצבי תסכול וקשיים רגשיים, לצד קושי בוויסות דחפים. כאשר הוצב בפניו גבול ברור התקשה הנאשם להתמודד עם הסנקציות ואף השתמש באמירות אובדניות. נוכח זאת, הוחלט על סיום הטיפול במסגרתם.

לפיכך, העריך שירות המבחן כי המסוכנות הנשקפת מן הנאשם גברה ומסגרת הטיפול לא היוותה גורם ממתן עבורו.

שירות המבחן שב ובחן את גורמי הסיכון אל מול סיוכיי השיקום ונמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

ראיות הצדדים לעונש

ראיות המאשימה

5. המאשימה הגישה את **הצהרת נפגעת העבירה (ת/1) - המתלוננת 1 א'.ע'**.

מהצהרה זו עולה כי בעקבות אירועי האלימות, חוותה המתלוננת משבר ששיתק אותה. לדבריה בעקבות האירוע, הייתה בדיכאון.

ראיות ההגנה

6. ההגנה הגישה **מסמך (נ/1)**, מיום 10.12.22 החתום על ידי פרופ' פומרנץ, ממנו עולה כי הנאשם אושפז במחלקת טיפול נמרץ ילדים בבית חולים מאיר בכפר סבא בהיותו נער בעקבות פגיעה בברכו הימנית, שהתפתחה לשוק ספטי ושוק המודינמי. במהלך האשפוז ולאחריו, טופל הנאשם בתרופות דטיביות ואנלגטיות.

עוד צוין במסמך כי במהלך הגיבוש למכינה הקדם צבאית ביום 5.8.21, נפצע הנאשם שנית בברכו והתפתח זיהום נרחב שבעקבותיו הוגבל בתנועה. החבלה החוזרת בברך העצימה את חרדות הנאשם עם דחיפה נוספת לשימוש בתרופות אנלגטיות וסדטיביות במקביל לשימוש בסמים.

בטרם השמיעו הצדדים טיעוניהם לעונש, נשמעה עדות אמו של הנאשם.

האם, **הגב' ח'.ח'**, הסבירה כי הנאשם נפגע בהיותו נער כבן 15 וחצי שנים, וכל מערכות גופו קרסו ורק לאחר אשפוז ממושך ושיקום, הוא התאושש. העדה ציינה כי לאחר ששחרר הנאשם מאשפוזו, לא הצליחו להציב לפניו גבול והוא מנגד חש בצורך לנצל את חייו עד תום. הנאשם הוא החל בעישון סמים במועדונים, בבילויים מדי ערב, אך ההורים, על אף שהם נורמטיביים לא יכלו לו. העדה הוסיפה כי בעת שהיה הנאשם נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני, הצליח להפסיק את השימוש בסמים, לא הפר את התנאים המגבילים ונבחן במבחני הבגרות. עוד סיפרה העדה כי במסגרת ההליך השיקומי עבר הנאשם תהליך עוצמתי, הצליח להתמיד בו כחצי שנה, עד שחבר

שהכיר בקהילה נפטר, והנאשם חווה משבר ולכן ברח מהמקום וחזר עם הסמים.

האם ביקשה להדגיש כי כיום, הנאשם נקי מסמים, ניכר כי עבר תהליך משמעותי, הוא מנהל שיח מכבד עם עורכי דינו והוא מכבד את בית המשפט.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

7. בטיעוניה עמדה המאשימה על הערכים המוגנים הרבים שנפגעו בגין כלל מעשי הנאשם ובין היתר עמדה על הפגיעה קשה בביטחון של המתלוננות, בכבודן, שלווה נפשן, בביטחון הציבור והפגיעה בסדרי השלטון.

במסגרת טיעוניה הזכירה המאשימה את נסיבות ביצוע כל אחת מן העבירות כפי שהן עולות מכתבי האישום השונים שצורפו.

לטענת המאשימה, העבירות מצויות תמונה מטרידה ומדאיגה לפיה עסקין בנאשם נעדר כל רסן שהפר באופן עקבי וברגל גסה את תנאיו המגבילים תוך שביצע עבירות כנגד מתלוננת נוספת. המאשימה הדגישה כי הנאשם נוהג באופן כפייתי, אינו בוחל באמצעים לפגיעה בגופן ורכושן של המתלוננות תוך השפלתן והשמעת איומים. עוד ביקשה המאשימה לשקול לחומרה את המסוכנות שהפגין הנאשם, ההפרות החוזרות ונשנות, פתיחת התיקים שעה שהליכים תלויים ועומדים נגדו בבית משפט, סמיכות הזמנים וכן את אופי התנהגותו המקבל ביטוי במיחוס לו בתיקים המצורפים.

המאשימה ביקשה להעמיד את מתחמי הענישה כך:

בגין כתב האישום בת"פ 60467-08-21 (עבירות איומים ותקיפה סתם) עתרה המאשימה למתחם הנע בין מספר חודשי מאסר ועד לשנת מאסר;

בגין כתב האישום בת"פ 3868-11-20 (עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג והיזק לרכוש במזיד) עתרה המאשימה למתחם הנע בין 12 חודשי מאסר ל-24 חודשים;

במסגרת תפ. 41228-01-21 (עבירות הפרת הוראה חוקית וחבלה במזיד ברכב) עתרה המאשימה למתחם הנע בין 8-18 חודשי מאסר;

במסגרת ת.פ. 11311-02-22 הכולל מספר אישומים, עתרה המאשימה באישום הראשון (עבירות איומים) למתחם הנע בין 4-12 חודשי מאסר; באישום השני (עבירות התחזות כאדם אחר והפרת הוראה חוקית) עתרה ל 3-9 חודשי מאסר; באישום השלישי (עבירות איומים והפרת הוראה חוקית) עתרה למתחם הנע בין 8 - 18 חודשי מאסר; ובאישום הרביעי (עבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק) עתרה למתחם הנע בין מאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר.

במסגרת ת.פ. 11798-09-21 (עבירת הפרת הוראה חוקית) עותרת המאשימה למתחם הנע בין מספר חודשי

מאסר עד 8 חודשים.

המאשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בעתירותיה.

בטיעוניה הדגישה המאשימה כי מדובר במי שהמסוכנות הנשקפת ממנו היא ברורה, הפועל באלימות כלפי כולי עלמא, הן כלפי בנות זוג והן כלפי גורמי אכיפת החוק והכל בניגוד להחלטות שיפוטיות בעניינו.

המאשימה התייחסה לאמור בתסקירי שירות המבחן והדגישה כי אף שם נוצר הרושם לסיכון ברור כאשר הנאשם מצמצם בחומרת מעשיו, שולל נזקקות מכל וכול בתחום האלימות וההתמכרויות. זאת על אף ניסיונות כושלים שנעשו כדי לשלבו במסגרות שיקומיות בדמות חלופות מעצר. משכך, סברה המאשימה כי יש לבכר את שיקולי ההרתעה והגמול ונדרשת ענישה מוחשית.

בנסיבות אלה עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש שלא יפחת מ- 32 חודשי מאסר, מאסר מותנה לתקופה מקסימלית שיהווה גבול ברור ומרתיע, קנס, פיצוי לכל מתלוננת והתחייבות.

טיעוני ההגנה

8. בראשית טיעוניה הדגיש הסניגור כי הנאשם הודה בשלושה אישומים ת.פ. 41228-01-21 ושני תיקי הצירוף ת.פ. 3868-11-20, ת.פ. 11798-09-21 במסגרת הסדר טיעון ולא התקבלה כל הודעה על חזרה מההסדר. בנסיבות אלה, טען הסניגור כי הסתמך על הבטחה שלטונית ולכן, על עתירת המאשימה בהתייחס לשלושת התיקים הנ"ל, להיות ל- 9 חודשי עבודות שירות ואין בשני השני האישומים הנוספים כדי לשנות את מהות ההסדר משמדובר ברף חומרה נמוך. כך לטענתו, בת"פ 60467-08-21 (עבירות אימים ותקיפה סתם)-לטענת הסניגור, מדובר באלימות ובאימים מהרף הנמוך והתחתון ביותר. בהתייחס הסניגור לת"פ 11311-02-21, הכולל מספר אישומים- ציין כי ניתן לראות את כבדת הדרך אותה עבר הנאשם.

הסניגור הדגיש כי מדובר במי שזהו לו מאסרו הראשון וההליכים המשפטיים כנגדו מתנהלים מזה שלוש שנים. לטענת הסניגור, לא ניתן להתעלם מתקופת המעצר, התקופות בהן היה נתון בפיקוח אלקטרוני, במעצר בית ובקהילה טיפולית שם נפטר חברו והוא חווה רגרסיה במצבו.

עוד ציין הסניגור כי כתב האישום הראשון הוגש כנגד הנאשם בהיותו כבן 18 וחצי שנים, כפסע בינו לבין גיל הקטינות. לשיטתו, יש ליתן לכך משקל משההתפתחות הניורולוגית לא הושלמה אלא בגיל 21. הסניגור הסביר כי מדובר באהבה ראשונה של הנאשם והוא לא ידע כיצד להתמודד עם הפרידה.

עוד הדגיש הסניגור כי האלימות בה נקט הנאשם לא הובילה לפגיעה שהצריכה טיפול רפואי בבתי חולים. כמו כן הדגיש כי מדובר במי שהודה בכל המיוחס לו, כך שניכרת בו הפנמת הפסול במעשיו. הסניגור הוסיף כי משפחת הנאשם תומכת ונעזרת בגורמי טיפול במסגרת הדרכה הורית. הסניגור טען כי בית הסוהר לא ישקם את הנאשם והתרופה לה הוא זקוק הינה בדמות שיקום.

הסניגור הצביע על מצבו הנפשי של הנאשם בעת מעצרו, שעה שלא מדובר בעבריין אלא במשפחה בעלת יכולת

כלכלית ובשל כך חווה הנאשם בבית הסוהר יחס קשה, השפלות והצקות וניסיונות סחיטה. מטרת הנאשם, לאחר מאסרו, לפתוח בדרך חדשה יחד עם אביו ואמו.

באשר לעונש, עתר הסיניגור לכבד את ההסדר שהיה בין הצדדים ולהוסיף עליו תקופת מאסר קצרה המגלמת את שני האישומים החדשים שנוספו.

לאחר שהשמיעו הצדדים טיעוניהם לעונש, שלח הנאשם מכתב לבית המשפט. הנאשם תיאר כי כיום הוא מבין את העוול שגרם למשפחתו ואת התנהלותו הילדותית בהיותו מרוכז בעצמו. הנאשם הסביר כי מעצרו גרם לו להבין שהוא האשם היחיד במעשיו, הוא מתבייש בהתנהגותו, מודע לחולשותיו ולסכנות העומדות לפניו. הנאשם אף ציין כי הוא מודע לחומרת מעשיו.

בהמשך מכתבו ציין את התהליך השיקומי הוא החל והסיוע שמקבל בטיפול בשליטה בכעסיו. הנאשם הביע רצונו להיות כמו אחיו-אזרח מן השורה.

דין והכרעה

9. הנאשם נותן היום את הדין בגין רצף עבירות אלימות, הפרת הוראות חוקיות ופגיעות ברכוש, כמו גם עבירות כנגד גורמי החוק. מדובר במסכת מעשים חמורים, אשר פגעו באופן ממשי בשורה ארוכה של ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם בביטחון של המתלוננת, בכבודן, שלווה נפשן, בקניינן ובביטחון הציבור. עוד, פגע הנאשם בסדרי השלטון ובגורמי אכיפת החוק, בין אם על דרך הפרת ההוראות החוקיות ובין אם בשל התחזותו לאחר.

אין מדובר במעידה חד פעמית אלא באופן התנהלות אימפולסיבי, חסר שליטה ותוקפני, באותה התקופה. התנהלותו הפרועה של הנאשם כוונה כלפי דכולי עלמא וכלפי כל מי שסבב את הנאשם אז.

10. ראשית מעורבותו של הנאשם בפלילים החלה בחודש אוגוסט 2020, כמתואר בת"פ 60467-08-21 עת איים על קב"ט המלון בו התארח, בפגיעה בגופו ולאחר מכן מימש את אימו בכך שדחף אותו בחזהו. הנאשם הביע זלזול בגורמי אכיפת הסדר הציבורי, נקט באיומים שהסלימו ומומשו לכדי תקיפה ממש.

כחודשיים לאחר מכן, כמתואר בת"פ 3868-11-20 בחודש אוקטובר 2020, כאשר הנאשם והמתלוננת 1 א'.ע'שהו במלון, התנהל ביניהם ויכוח על רקע חשדו כי המתלוננת מנהלת קשר עם אחר. במהלך הוויכוח סטר הנאשם למתלוננת 1 בחוזקה בפניה, אחז בשערות ראשה ומשך אותן, טלטל אותה, חנק אותה, איים עליה בפגיעה בגופה, ניפץ את מכשיר הטלפון הנייד שלה וכל זאת כשהיא מתחננת כי יפסיק, וזועקת לעזרה. המתלוננת 1 הצליחה להימלט מהנאשם, ברחה מהחדר כשהיא עירומה למחצה, אך הנאשם רדף אחריה במסדרונות המלון, עד אשר הצליחה למלט עצמה לחדרו של אורח במלון אשר פתח את דלת חדרו. הנאשם תקף את המתלוננת 1 בברוטליות ולא פסק גם כאשר התחננה בפניו להפסיק. הנאשם, כאמור, לא פסק ממעשיו גם לאחר שהמתלוננת 1 נמלטה ולא היסס לנקוט נגדה באלימות גם ברשות הרבים. מדובר בהתנהלות בריונית ומשפילה אשר גרמה לפחד וכאב למתלוננת 1. אין להקל ראש בביצוע העבירה אשר הותירה סימנים

בגופה של המתלוננת 1 ויותר מכך, הותירה סימנים בנפשה נוכח ההשפלה הכרוך בביריחתה מהחדר בעודה עירומה למחצה. מעשיו אלה של הנאשם מעוררים סלידה וראויים לכל גינוי והוקעה.

בגין מעשיו אלה, נעצר הנאשם (מ"י 60024-10-20) ושחרר בתנאים מגבילים ביניהם איסור ביצוע עבירת אלימות או איומים וכן איסור יצירת קשר עם המתלוננת 1. תנאים מגבילים אלה וההליך הפלילי לא הרתיעו את הנאשם מלשוב לסורו ולהמשיך בדרכו הפוגענית.

כך, כמתואר במסגרת כתב האישום בת"פ 41228-01-21 ביום 14.1.21 הגיע הנאשם לביתה של המתלוננת 1 א'. ע'וחיבל ברכבה בכך ששבר את שמשות הרכב ושני פנסים אחוריים. הנאשם הגדיל והתקשר אל המתלוננת 1 ושלח לה זר פרחים.

יש לייחס חומרה יתירה לכך שהנאשם לא הניח למתלוננת 1 על אף צו ההרחקה, פגע ברכושה והטיל עליה אימה. עוד יש לתת את הדעת לכך שהנאשם הפר ללא מורא את התנאים המגבילים בהם היה נתון וזלזל בגורמי אכיפת החוק.

הנאשם פנה לטיפול רגשי במסגרת פרטית לצד ליווי על ידי שירות המבחן אשר המליץ על שילובו במכינה קדם צבאית. אך גם בשהותו במכינה הקדם צבאית, ביום 29.8.21 המשיך בהתנהגותו משולחת הרסן כמתואר בכתב האישום בת"פ 11798-09-21 והפר את כללי המכינה, לא מילא אחר הוראות המנהל, סיכן את חייו, התבטא באופן לא מכובד כלפי החניכים האחרים, ולאחר שנעצר המשיך והפגין זלזול בחוקרי המשטרה. הנאשם נהג באופן אלים מילולי ומתריס הן כלפי גורמי הסמכות במכינה והן כלפי גורמי אכיפת החוק, זאת ללא יכולת לרסן את עצמו.

דברים אלה מקבלים משנה תוקף, נוכח העולה מהתיאור בכתב האישום במסגרת בת"פ 11311-02-22, שם תואר כי בין החודשים אוקטובר 2021 ועד ינואר 2022, שלח הנאשם למתלוננת 2 ע'א'. כ'הודעות קוליות וכתובות הכוללות איומים חמורים בפגיעה בחייה ובגופה. כמו כן, הנאשם אשר היה נתון בתנאים מגבילים הפר תנאים אלה והגיע לבית החולים בו אושפזה המתלוננת 2 ללא ליווי וללא פיקוח, זאת על אף בקשותיה המפורשות שלא יגיע למקום. במעשיו אלה ביטא הנאשם זלזול ברצונה של המתלוננת 2 ושם לנגד עיניו את עצמו הוא. הנאשם אף הפר תנאי שחרורו ובכך ביטא פעם נוספת היעדר מורא מרשויות אכיפת החוק.

אלא שהנאשם לא הסתפק בכך.

ביום 19.1.22 איים שוב הנאשם על המתלוננת 2 בפגיעה בחייה ובגופה, עקב רצונה להיפרד ממנו וכאשר השוטרים הגיעו לביתו על מנת לזמנו לחקירה, הוא לא שהה בבית. במשך חמישה ימים שהה הנאשם במקום שאינו ידוע לשוטרים, תוך הפרת תנאי שחרורו, עד אשר התגלה במלון באילת. גם אז, שיקר הנאשם לשוטרים והתחזה לאחיו, עד אשר זוהה באמצעות טביעת אצבע.

מדובר אם כן במי שנהג בבירונות, כאשר סנקציות עונשיות והליכים פליליים לא הרתיעו אותו ומבלי שאף נתן כל

משקל לפגיעה הקשה שנגרמה עקב כך לסובבים אותו, לרבות משפחתו ובנות זוגו. הנאשם לא בחל באמצעים על מנת לספק את צרכיו ומאוייו באופן מידי תוך התעלמות מצרכיהם האחרים ואף תוך סיכון חייו וחיי אחרים. הנאשם בהתנהגותו שלוחת הרסן פגע פגיעה ממשית בכל מי שנקרה בדרכו ההרסנית וחסרת השליטה ופגע בערכים המוגנים עלי חוק, בזכותם של המתלוננים לשמירה על ביטחונם האישי וכן בקניינם. התנהלותו הברוטלית והאלימה תוך הפגנת זלזול בוטה בגורמי הסמכות וגורמי אכיפת החוק מהווים שיקולים כבדי משקל לחובתו ומחייבים ענישה מרתיעה ומציבת גבול.

11. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים בהם הורשעו נאשמים בעבירות דומות הוטלו עונשים במנעד רחב, שנקבעו על פי עוצמת האלימות שהופעלה ונסיבות ביצוע העבירה. אף בגין ביצוע עבירת האיומים מדיניות הענישה משתרעת על פני קשת רחבה ובתי המשפט נותנים דעתם לתוכן האיומים, נסיבות ביצועם, מיהות המאיים ומיהות המאויים. ראו מספר החלטות מהן ניתן ללמוד אמת מידה לענישה בנסיבות קרובות:

א. רע"פ 8576/22 פלוני נ' מ"י (15.12.22) הורשע המבקש בעבירות איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש והפרת הוראה חוקית. המבקש תקף את המתלוננת ואיים על חייה במספר הזדמנויות. המבקש אף הפר צו שיפוטי שאסר יצירת קשר עם המתלוננת. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם בין מספר חודשי מאסר עד ל-18 חודשים וגזר את עונשו של הנאשם ל-9 חודשי מאסר תוך הפעלת עונש מאסר מותנה שעמד לחובתו בן 6 חודשים כך שסה"כ נגזרו עליו 13 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי החמיר במתחם הענישה והעמידו בין 18 חודשי מאסר לבין 36 חודשים וגזר על המבקש 18 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

ב. רע"פ 2750/22 ליולקו נ' מ"י (9.5.22) הורשע המבקש לאחר ניהול הוכחות בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים בכך שלקח בכוח את הטלפון מידיה של המתלוננת, החל להכותה באמצעות הטלפון בראשה, ובידו האחרת הכה אותה באגרופיו. בהמשך, המבקש השליך את מכשיר הטלפון לעבר הכניסה לבית, ומשהמתלוננת רצה על מנת לקחתו, בעט בה. לאחר מכן, הלך המבקש לחדר השינה כאשר מכשיר הטלפון ומפתחות הדירה בידו, ודלת הכניסה נעולה. המתלוננת נכנסה אחריו לחדר השינה, לקחה את המפתחות והחלה לרוץ לעבר הכניסה לבית. המבקש תפס אותה בסמוך לדלת הכניסה, אחז בידה בחוזקה והפילה לרצפה תוך שהוא עומד מעליה. בעוד המתלוננת זועקת לעזרה, המבקש התיישב עליה והחל לחנוק אותה באמצעות ידיו באומרו לה "אני אהרוג אותך וזה יגמר". בתגובה, המתלוננת שלחה ידיה לכל עבר, שרטה אותו, עד אשר הצליחה להשתחרר מאחיזתו ועזבה את הדירה. כתוצאה ממעשי המבקש, נגרמו למתלוננת כאבים בצוואר, בגב ובידיים, והמטומות באמותיה. בית משפט השלום גזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל. ערעוריו לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

ג. רע"פ 2099/21 פלוני נ' מ"י (25.4.21) המבקש הורשע בביצוע עבירה של הפרת צו בית משפט בכך שהפר צו איסור יצירת קשר וצו הרחקה מהמתלוננת. בית משפט השלום גזר עליו מאסר לתקופה של 21 ימים ובית המשפט המחוזי החמיר בעונשו והעמיד את תקופת המאסר על 9 חודשים. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור והדגיש כי "**המבקש הפר ביודעין צו שיפוטי שנועד להגן על המתלוננת, ובמקרה דנן נסע מרחק רב ממקום מעצרו לעבר מקלט לנשים מוכות**

שכתובתו חסויה, ואף ניסה להסתיר את זהותו עת נתפס. בפעולתו זו, מלבד החרדה והאימה שיצר אצל המתלוננת, הפגין המבקש התרסה כנגד רשויות החוק וזלזול בהחלטות בית המשפט, שהקל עמו שוב ושוב עת הורה על חלופות מעצר רבות בעניינו".

ד. רע"פ 5861/19 פלוני נ' מ"י (2.1.20) הורשע המבקש בשני מעשי אלימות כלפי אשתו בכך שבמקרה אחד הרים את ידו וניסה לתקוף אותה בעוד שכן אשר נכח במקום, מנע זאת ממנו. במקרה השני תקף המבקש את המתלוננת במרפסת ולאחר מכן בתוך הדירה. כתוצאה מכך נחבלה המתלוננת בפניה ובשפתיה, דם ירד מפיה והיא נזקקה לטיפול רפואי. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין ארבעה לארבעה עשר חודשי מאסר וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

ה. רע"פ 1884/19 יצחק לולו שמריז נ' מ"י (14.3.19) נדחתה בקשת רשות הערעור על גזר דינו של בית משפט השלום אשר גזר על המבקש 4 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהורשע בתום ניהול הוכחות בעבירות של תקיפה סתם - בן זוג, איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. ערעוריו לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

ו. רע"פ 3077/16 פלוני נ' מ"י (2.5.16) הורשע המבקש לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפה בת זוג בגין כך שבמהלך ויכוח עם אשתו, דחף אותה לעבר המיטה, "משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה". בית משפט השלום התייחס לחומרת העבירה בה הורשע, ולפגיעה הקשה שעבירה זו גורמת לשלוות נפשן וביטחונן של נשים. עוד נתן בית המשפט את דעתו לכך שהאישה-המתלוננת סבלה ממסכת ארוכה של אלימות, ולכך שדובר "בתקיפה הכוללת מספר רב של שלבים שניתן לראות בכל אחד מהם, מעשה תקיפה עצמאי". נקבע, לאחר בחינת מדיניות הענישה במקרים דומים, כי מתחם העונש ההולם במקרה נע בין מאסר לתקופה קצרה, שאפשר שירוצה בדרך של עבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר. בשים לב לעובדה כי לא היו לחובת המבקש הרשעות קודמות והנתק בינו לבין המתלוננת, גזר עליו בית המשפט 6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור וציין כי גזר דינו של בית משפט השלום איננו מבטא חומרה יתרה.

ז. רע"פ 149/19 קובי פפיאשוילי נ' מ"י (10.1.19) הורשע המבקש, בביצוע עבירה של הטרדה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 ובפגיעה בפרטיות, בכך במהלך החודשים יולי ואוגוסט 2015 התקשר ושלח הודעות מהטלפון הנייד שברשותו למתלוננת קרוב ל-400 פעמים, בהם איים בבוטות על המתלוננת כי יפגע בגופה, באמה וברכוש ואף איים כי ירצח אותה, תוך שהאשימה בכך שהיא משוחחת עם אחרים וצוחקת עליו בפני חבריה באופן שאינו לרוחו. במקרים אחדים, דרש המבקש לדעת היכן שוהה המתלוננת; ובשני מקרים שונים אף הגיע למקום בו שהתה, יצר עמה קשר טלפוני ודרש להסיעה לביתה או למקום עבודתה - על אף שסירבה לכך. בית משפט השלום גזר על המבקש עונש של 9 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ובקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

ח. עפ"ג (מרכז) 21044-02-18 מ"י נ' **דרור רודבסקי** (17.7.18) התקבל ערעור המדינה על קולת העונש שנגזר על המשיב בבית משפט השלום. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של המשיב, אשר נדון בגין עבירת חבלה במזיד ברכב, וגזר עליו 3 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ט. עפ"ג (מחוזי מרכז) **54262-10-15 פלוני נ' מדינת ישראל** (29.12.2015) הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בביצוע עבירת איומים והפרת הוראה חוקית. במהלך הליכי המעצר אסר בית המשפט על הנאשם ליצור קשר עם גרושתו. הנאשם הפר הוראה זו, התקשר לגרושתו ואמר לה כי "הוא (אביו) שרמוטה בדיוק כמוך. הוא בן זונה"; ובהמשך אמר "הוא זונה ומי שיזיין אותו זה רק אני. רק שתדעי. זה ענין של זמן. זה שהוא יוצא מהבית אני אזיין את אמא שלו וזה שהוא לא יוצא מהבית זה בזכותי"; עוד אמר "זה שאני אזיין אותו אני אזיין אותו בתחת"; ביהמ"ש השית על הנאשם מאסר למשך 3 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס. ערעור שהגיש הנאשם לביהמ"ש המחוזי נדחה.

12. בשים לב ל"מבחן הקשר ההדוק" שנקבע בע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מ"י** (29.10.14), דומה כי כל אחד מכתבי האישום בפני עצמו מגבש מסכת עובדתית אחת הכוללת מספר אירועים ביניהם קשר שנעשו בסמיכות יחסית של זמנים וכחלק מתוכנית עבריינית אחת. לפיכך, אקבע מתחם ענישה אחד לכל אחד מכתבי האישום.

13. לפיכך, לאחר ששקלתי את הפסיקה הנהוגה, הערכים החברתיים שנפגעו ונסיבות ביצוע העבירות, הנני קובעת את מתחמי הענישה כדלהלן:

- **ת"פ 11311-02-22** (עבירות התחזות כאדם אחר במטרה להונות, שתי עבירות איומים, הפרת הוראה חוקית והטרדה באמצעות מתקן בזק) - 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשים.
- **ת"פ 3868-11-20** (עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג והיזק לרכוש במזיד) 8 חודשי מאסר עד 18 חודשים.
- **ת"פ 41228-01-21** (עבירות הפרת הוראה חוקית וחבלה במזיד ברכב) - 7 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לבין 16 חודשי מאסר בפועל.
- **ת"פ 60467-08-21** (עבירות איומים ותקיפה סתם) - מאסר מותנה עד ל-9 חודשי מאסר.
- **ת"פ 11798-09-21** (עבירת הפרת הוראה חוקית) - מאסר מותנה עד 8 חודשי מאסר בפועל.

14. בקביעת המתחמים שוקללו מרכיבי החומרה המצטיירים מכל אחד מכתבי האישום כשלעצמו, אך התייחסות לכל אחד מהאירועים בנפרד ובמנותק זה מזה, חוטאת לתמונה הכוללת, אותה תיארתי בפירוט לעיל. על כן, מצאתי כי יש מקום לעשות שימוש בסמכות בהתאם לסעיף 40'ג' לחוק העונשין לקביעת עונש כולל תוך התחשבות במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין היקף עונש המאסר שיוטל עליו. במסגרת איזון כולל זה ועל מנת לאתר את העונש הראוי לנאשם בגדר המתחמים שנקבעו, אתייחס למכלול נסיבותיו של הנאשם עצמו ובכלל זה גם לעולה מתסקירי שירות המבחן.

15. במהלך התקופה שחלפה מאז הודה הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתבי האישום המתוקנים, נעשה כל מאמץ לסייע לנאשם לעלות על דרך המלך והוא שולב במספר מסגרות טיפוליות. בתחילה שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית ובהמשך בטיפול רגשי פרטי-פרטני. מספר חודשים לאחר מכן, שולב הנאשם בקהילה טיפולית סגורה "וילה מטריקס" ולאחר שהורחק משם, שולב בטיפול ב"וילה בלאנס" עד אשר הוחלט גם שם לסיים את ההליכים הטיפוליים והוא נעצר עד לתום ההליכים המשפטיים.

אומנם הנאשם הרגיש כי ערך שינוי משמעותי במסגרת הטיפולית ב"וילה מטריקס" אך שירות המבחן התרשם כי ניכר שהוא מתקשה להבין את משמעות גבולות המסגרת והדרישות, כמו גם התנהגותו האימפולסיבית על פי צרכיו נראתה בברור. עוד התרשם שירות המבחן כי ניכר קושי בולט של הנאשם להכיר בבעייתיות הכרוכה בבחירותיו והוא נהג באופן תוקפני כלפי צוות המקום.

שירות המבחן אף התרשם כי גם במסגרת "וילה בלאנס" הנאשם התקשה לקבל כללי המקום ולבחון התנהלותו הבעייתית, פעל על פי צרכיו ללא כל יכולת להיעזר בצוות המטפל באופן מקדם ליצירת שינוי בהתנהלותו ואף פעל במניפולטיביות למימוש צרכיו.

כאמור, להערכת גורמי הטיפול ב"וילה מטריקס" הנאשם עשה שינוי אך נראה כי התעייף וכאשר המאמץ שעשה לא הניב לו תמורה מהירה, חזר לסורו והגיב באלימות ובשימוש בחומרים. מדיווח שהתקבל מ"וילה בלאנס" עלה כי מדובר בצעיר המאופיין בחוסר יכולת לקבל מרות וסמכות, קושי בדחיית סיפוקים במצבי תסכול וקשיים רגשיים, לצד קושי בוויסות דחפים. כאשר הוצב בפניו גבול ברור הוא התקשה להתמודד עם הסנקציות ואף השתמש באמירות אובדניות.

הנאשם עצמו הדגיש כי מיצה את ההליכים הטיפוליים ולא ראה עצמו זקוק להמשך טיפול אינטנסיבי.

נוכח האמור, העריך שירות המבחן כי המסוכנות הנשקפת מן הנאשם גבר כאשר מסגרת הטיפול לא הייתה גורם ממתן עבורו.

שירות המבחן ציין את נטיית הנאשם להפעלת סביבתו על פי צרכיו באמצעות איומים בפגיעה באחרים ובעצמו, והקושי להתמודד מול גבולות מסגרת ודרישות התארגנות יומיומית. עוד ניכר בנאשם הקושי בנפרדות, ובנטייה להתנהלות אובססיבית ואלימה בעיקר במצבי פרידה.

לא היה בהליך המשפטי, בתנאים מגבילים ובהליכים הטיפוליים כדי למתן התנהגותו של הנאשם שאף הסלימה.

סופו של יום, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו.

לצד זאת ראוי להזכיר כי מדובר בבחור צעיר, נעדר עבר פלילי אשר מעולם לא ריצה עונש מאסר וביצע את העבירה הראשונה בהיותו כבן 18.5, כפסע מגיל הנערות. הנאשם שוהה למעלה משנתיים בתנאים מגבילים, הן כעצור בפיקוח אלקטרוני, הן כמשוחרר הנתון במעצר בית והן תחת במעצר מאחורי סורג ובריח. עם זאת, בשל הפרות התנאים המגבילים המגיעות עד כדי הגשת כתב אישום, לא ניתן לזכות את הנאשם במלוא ההקלה

הניתנת, אלא באופן חלקי, אם כי כאמור, יש להתחשב בכך בגזירת הדין.

עוד יש להזכיר ולהדגיש את הודאתו של הנאשם, בכל המיוחס לו בכתבי האישום ואת החיסכון הניכר בזמנם של העדים והמתלוננות. אין להקל ראש בחשיבות הודאה זו שכן מעבר לחיסכון המשמעותי ביותר בזמן ובמשאבים ציבוריים הכרוך בהודאות ובצירוף האישומים, יש בה משום ביטוי ממשי לנטילת האחריות המלאה של הנאשם למעשיו ולחרטה הכנה שהוא חש, כפי שהיא באה לידי ביטוי במכתבו לבית המשפט. הנאשם במכתב הביע צער עמוק על העוול שגרם למשפחתו וציין כי מבין כיום את השלכות מעשיו וחומרם. הוא מודע לנפילותיו, לחולשותיו ולסכנות שעומדות לפניו.

הנאשם אף הביע נכונות ורצון להמשיך את הטיפול בו החל בין כתלי בית המאסר וכדי שלא לגדוע את הטיפול, ביקש לדחות את שימוע גזר הדין. יש לראות בכך דרך מבורכת ותקווה כי אכן הנאשם יסיים את עונש המאסר ויפסע בדרכים ישרות ומוצלחות.

סוף דבר

16. לאור האמור, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 28 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות או איומים.

ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירת הפרת הוראה חוקית או כל עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק.

ד. קנס בסך 3000 ₪ או 70 ימי מאסר תמורתו אם הקנס לא ישולם. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.4.23 ובכל 1 לכל חודש עוקב. לא ישולם תשלום אחד במועדו - תעמוד כל היתרה לפרעון מיידי.

ה. פיצוי בסך של 3500 ₪ לכל אחת מהמתלוננות: למתלוננת 1-א'. ע'ולמתלוננת 2-עדי אביטן כהן (וביחד 7000 ₪). הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בתוך 90 יום מהיום. המזכירות תעבירו למתלוננות כאשר על המאשימה להעביר את פרטי המתלוננות למזכירות בתוך 10 ימים מהיום.

ו. הנאשם יצהיר ויתחייב כי היה ויעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו כל עבירת

אלימות, ישלם את הסך של 7500 ₪. לא יצהיר, יתווספו 30 יום למאסרו.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד.

ניתן היום, י"ג אדר תשפ"ג, 06 מרץ 2023, בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשם.